

Posudek oponenta na diplomovou práci Davida Rouska

Oprávněné použití zbraně

Zaměření diplomové práce a její základní koncepce

Diplomová práce si klade za cíl podrobný rozbor ustanovení upravujících oprávněné použití zbraně pro jednotlivé příslušníky ozbrojených sborů. Alespoň takto popisuje svůj cíl autor v úvodu.

Nutno říci, že tento cíl splněn nebyl. Práce má jen všeobecně popisný charakter, aniž by se autor byl jen pokusil o hlubší rozbor vztahů. Takový pokus lze shledat až v závěru práce na str. 71-74, kde srovnává podmínky oprávněného použití zbraně s nutnou obranou.

V ostatních částech se autor omezuje na velmi stručně komentovaný popis jednotlivých ustanovení zákona.

Použité metody a způsob zpracování zvolené problematiky

Autor zřejmě zamýšlel svou práci jako práci interdisciplinární, nicméně předložil ji k obhajobě na katedře trestního práva, proto by těžiště práce mělo spočívat v tom, z jakých důvodů a kdy oprávněné použití zbraně vylučuje protiprávnost.

Této otázce však autor v úvodu věnuje pouhých deset stran, poté přeskočí vymezení pojmu zbraň pro účely jejího oprávněného použití, poté vymezuje pouhým popisem zákonných znaků osoby, které mají oprávnění zbraň použít, v dalších částech se zabývá jednotlivými právními předpisy, které oprávněné použití zbraně uvádějí. Je však při tom nedůsledný- jestliže mezi právními předpisy uvádí – správně - zákon o myslivosti, který myslivecké strážní umožňuje usmrcovat toulavé psy a kočky za podmínek tam uvedených, pak měl mysliveckou stráž zařadit i do okruhu osob.

Teprve v závěru se vrací k pojmu nutné obrany, aniž by opět překračoval popis zákonných znaků a jediný samostatný, ale současně i problematický přínos je obsažen v pasáži o srovnání nutné obrany s oprávněným použitím zbraně. Jde však o samostatný přínos jen velmi dílčí.

Nedostatky a problémy práce

Základním nedostatkem práce je jednak její popisnost bez zkoumání hlubších souvislostí, jednak nedbala a nedostatečná práce s literaturou.

Auto cituje i použitá díla nepřesně: Tak dílo pod bodem 19 přehledu literatury má být citováno (a je to uvedeno na frontispise jako Kreml.A, Teryngel. Zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních Komentář. Spoluautorem se mnou je tedy ing. Antonín Kreml, nikoli Vavera a Šmerda.

Vzhledem k tomu, že jde o trestně právní problematiku, postrádám základní literaturu z této oblasti, kterou je Solnař, resp. resp. Solnař, Fenyk, Císařová, Základy trestní odpovědnosti, kde jsou uvedeny další důvody vyloučení protiprávnosti, které mají v souvislosti s oprávněným použitím zbraně podstatný význam, a tou je plnění rozkazu, resp., plnění povinnosti.

Postrádám to tím spíše, že autor zařadil (str. 56 a násl.) do přehledu předpisů i zákon o ozbrojených silách, kde použití zbraně na rozkaz, a to nejen ve válčené situaci, může mít dalekosáhlé trestněprávní důsledky, na které měl autor alespoň upozornit.

Pokud pak jde o zpracování, je zřejmé, že autor tzv. „honil stránky“, neboť v kapitole IV o Oprávněném použití zbraně podle zvláštních předpisů nejprve

kurzivou cituje přímo zákonný text a v dalším jej s nemnoha obměnami jen prostě opisuje.

Ve srovnání oprávněného použití zbraně a nutné obrany postrádám pasáž, srovnávající oprávněné použití zbraně s krajní nouzí, kde by autor měl přece velmi široké pole působnosti – přece jak střelba na rozrušené zvíře, tak zastavování automobilu a konec konců zdráhání se pachatele opustit úkryt jsou jen zvláštním případem odvracení nebezpečí.

Absolutně chybí srovnání se zahraničními právními úpravami, aspoň se slovenskou, která je snadno dostupná.

Původnost práce

Co do původnosti je třeba vytknout, že odkazy na literaturu neodpovídají požadavkům citace. Konkrétně pro mne snadno dostupný Komentář k zákonu o zbraních autor prakticky opisuje s nepatrnou obměnou, namísto toho, aby řádně v uvozovkách citoval.

Celkové hodnocení práce

Práce je velmi slabá a nedosahuje úrovně, kladené na závěrečnou práci, jejímž prostřednictvím má student ukázat, že si osvojil alespoň základní metody vědecké práce. Vzhledem k délce doby, po kterou na ní autor pracoval (od 14.12.2011) je zřejmé, že jde o studenta studujícího při zaměstnání. Nicméně ani to jej neomlouvá ve vztahu k absenci jakýchkoli relevantních samostatných právních úvah. Práci k obhajobě nedoporučuji, autorovi navrhuji, aby práci přepracoval s použitím širších literárních pramenů, vztahujících se zejména k nutné obraně a krajní nouzi, kterých je dostatek, zkrátil popisné pasáže, které nejsou nijak přínosné, a obstaral si základní přehled o této problematice alespoň v sousedních zemích.

V Praze dne 2.5.2013

JUDr. Jiří Teryngel

